

M'HAN TALLAT LA LLENGUA

Quan l'ànima se m'enfilava als dits
fins pujar als llavis,
no vaig pronunciar paraula
perquè m'havien tallat la llengua.

Quan el Sol va alçar-se i
l'aire ja no feia altra cosa
que bufar,
vaig voler tastar
la llibertat
de qui decideix
parlar.

Però m'havien tret la llengua
i la forma,
la llenya
i la mida.

Em van treure la facultat d'emmagatzemar
l'aliment per la vida,
de cantar-li al nen
la seva primera cançó,
d'abraçar la pell
de qui sap que estimar
no significa tan sols voler.

Sense llengua no tinc altra cosa
que desig.
Desig d'entendre,
d'escriure,
de tornar a casa.

Tinc desig de portar
paraules allà
on falten l'alè
i l'esperança.

M'han tallat la llengua,
però encara sento
la calidesa als llavis,
la baralla d'emocions a
la gola,
l'angoixa de trepitjar
terra robada.

Res no està perdut,
només ens queda conservar
la
llengua.